

työläinen tietämättään pettää luokkaansa ja seurauksena siitä, että työläiset kannattavat kapitalistien puolesta, on orjuusperinnön jääminen heidän lapsilleen. Sosialistipuolue sensijaan edustaa rauhaa, vapautta ja kansanvaltaa ja kutsuu kaikkia työläisiä yhtymään lippunsa alle ja käymään tinkimättä taistelua kaikkia kapitalistisia puolia vastaan, sekä kaikkia muita järjestöjä vastaan, jotka koettavat jatkaa kapitalistista järjestelmää levittämällä vääriä käsityksiä työväen keskuuteen. Tämä siksi, että pian voitaisiin kukistaa järjestelmä, joka ryöstää työläisiä heidän työnsä tulokset ja että köyhyyden tilalle astuisi kylläisyys, etuoikeuksien tilalle tilaisuuksien yhdenvertaisuus ja orjuuden tilalle vapaus.

Tänäkin maailmanhistorian kamalana hetkenä ainoa järjestö, joka on horjumattomasti edustava korkeampaa sivistystä, on sosialistipuolue.

Näitä periaatteita meidän valitut virkailijamme sitouvat noudattamaan. Heidän virassa ollessaan, olkoonpa kysymys mistä tahansa, tulee heidän toimintansa aina määräämään kysymys: "Hyödyttäväkö tämä työväenluokka?"

Kaikkia toimenpiteitä, joiden katsotaan vahvistavan työläisiä heidän taistelussaan vapauden puolesta, tullaan kannattamaan samalla kun kaikkia niitä, joiden katsotaan lujittavan kapitalismia, tullaan jyrkästi vastustamaan.

Kokoontukaa kansainvälisen vallankumouksellisen sosialismin lipun alle tukemalla ainoata puoluetta, joka ajaa työväenluokan asiaa.

Vahvistamaan työväenluokkaa sen taistelussa ylläesittämisen lopullisen päämäärään saavuttamiseksi ja lisäämään sen kykyä vastustaa kapitalistista sortoa, me puolestamme ja velvoitamme valitut virkailijamme puolestamme seuraavia.

Välillisiä vaatimuksia.
Työpäivän lyhentäminen, kahdeksan tuntia ollen korkein työpäivä kaikissa töissä ja teollisuudessa.

Äitiys-, työvapautus- ja vanhuuseläkkeet.

Kunnallisesti omistettuja ja käytettyä vesi-, valaistus- ja voimalaitokset, laiturit ja tokat, raitiotiet, polttoainevälitykset ja torikauvat.

Täydellinen äänioikeus aikuisille poistamalla kaikki asunanto-, vero- tai muut äänioikeusehdot ja esteet. Äänioikeuden antaminen kaikille, jotka ovat julistaneet aikomuksensa tulla kansalaisiksi ja ovat asuneet tässä maassa yhden vuoden.

Valtion senaatin ja kuvernöörin "veto"-vallan poistaminen.

Yksityisten työväenliitojen, salapolitiikan ja lakonrikkejärjestöjen hävittäminen ja tehokkaita tärjennöksiä lakiin, joka kieltää työnteettäjät tuottamasta tai palkkaamasta lakonrikkeita.

Verot on kannettava asteittaisesti tuloista ja perinnöistä sekä maista.

Riittävästi opetuslaitoksia ja avustusta, että lapset ja nuorisot voivat saada opetusta.

Täydellinen lapsityön poistaminen.

Vapaus työläisille toimia taloudellisesti ja poliittisesti, tähän sisältyen tarkka paino-, nuhe- ja kokoonnuttamisvapauden säilyttäminen kaikkina aikoina.

Lakimääräinen, tutkimuksilla kohtalaiseksi todettua elintasoa vastaava alin palkka.

Täydellinen suojelus kulieskeleille ja työväenluokan työläisille sorrolta.

Osuustoimintaliikkeitä ulkomailta

Tanska.

Tanskassa maanviljelijät alkoivat osuustoimintaliikkeen. Vuonna 1914 maassa oli 1,503 osuustoimintaliikettä ja niissä 6,208 työläistä. Myöhemmin sosialistit alkoivat osuustoimintaliikkeitä kaupungeissa. He alkoivat suuren leipomon Kööpenhaminassa ja nyt omistavat kiinteää omaisuutta ja koneistoa \$780,000 arvoista. Kööpenhaminan osuustoimintaliikkeen ohjantamiseksi on määrätty \$1,700,000 arvoiseksi. Tanskassa osuustoimintaliikkeen Cooperative Coal Export Company oli vuonna 1916 665 paikallista yhdistystä, joiden pääoma oli \$770,000 ja liikevaihto nousi \$230,000,000. Sillä on hallussaan 41 höyrylaivaa ja seitsemän purjelaivaa. Osuustoimintaliikkeen tukkuhike perustettiin v. 1895, ollen sillä silloin pieni konttorihuone, jossa oli kaksi kolme henkilöä työssä. Liikkeellä on nyt suuri kuuden miljoonan dollarin rakennus ja sen palveluksessa on 1,300 työläistä. V. 1915 siihen kuului 1,500 paikall-

lyshdistystä joissa oli 232,000 yksityistä jäsentä. Tukkukaupan liikevaihto oli 86 miljoonaa dollaria, voitto kuusi miljoonaa dollaria, lisääntyen 10 miljoonalla dollarilla verrattuna edelliseen vuoteen. Liikkeen omien tuotteiden arvo oli \$20,500,000 ja se maksoi seitsemän prosenttia voitto-osuuksina. Tanskan kooperatiivisen unionin koko liikevaihto oli \$900,000,000 vuonna 1913, \$950,000,000 v. 1914 ja \$1,300,000,000 v. 1915. Maanviljelijäin osuustoimintaliikkeen tekivät liikettä \$1,210,000,000 arvoista, kulutusyhtiöt \$150,000,000, vakutuslaitokset viiden miljoonan ja pankit kolmen miljoonan dollarin arvoista.

Suomi.

Vuonna 1916 Suomen osuustoimintaliikkeen haltuunsa ensimmäisen maailman, jonne muutettiin työläisiä ja harjatehtaat ja jonne suunnitellaan säilykelaistoa, tiliä tehdasta ja laattikotehdasta. V. 1915 maassa oli 431 osuustoimintayhdistystä, 980 liikehuonetta ja niissä kaikkiaan 110,800 jäsentä. Vuonna 1916 maassa oli 486 yhdistystä, 1,257 liikehuonetta ja 181,700 jäsentä. Myynti v. 1915 oli \$8,312,000 lisääntyen 45 prosentilla sitte edellisen vuoden. Vuoden 1916 aialla myynti kaksinkertaistui. Puhdas voitto oli v. 1915 \$900,000 ja v. 1916 kaksi miljoonaa dollaria. Pääoma v. 1915 oli kaksi miljoonaa dollaria ja vuonna 1916 se oli lisääntynyt \$2,750,000. Suurin osa voitoista on liitetty pääomaan, joten se nyt nousee lähelle neljää miljoonaa dollaria. Osuustoimintaliikkeen tukku- ja liikevaihto oli 17 miljoonaa. Se ei enää hanki tavaroita muille kuin jäsenilleen.

Ranska.

Ranskan niillä alueilla, jotka joutuivat saksalaisten hyökkäyksen alaisiksi, olivat maan onnistuneimmat osuustoimintaliikkeitä. Tällä alueella oli monta osuuskappaa, joiden kohtaloista nyt sanzen vähän tiedetään. Juuri vähäistä ennen sodan puhkeamista kaksi kilpailevaa osuustoimintaliikettä Ranskassa saatiin yhdistettyksi ja liikkeen edistys oli lupaava. Sodan tullessa liitto ryhtyi edustamaan kaikkien kuluttajien etuja. Se avusti valtiota ja kuntia. Sen huolet oli jätetty kokonaan jaädetty liian liian jakamiseen. Se perusti maatoimintaliikkeitä ja ryhtyi jakamaan elintarpeita juoksuhaudoissaan käyttäen moottorivaunuja ruokakauppoiksi. Liitto avasi osuuskappoita sotatarttuväläisille, alkoi kunnallisissa keittotiloissa osuustoimintaliikkeen johdon alaisena myyden lihaa 20 ja 25 prosenttia alle tavallisten markkinahintain, perusti työpaikkoja työttömille, joihin avustusta, säädöksiä sellaisten tavarain jakoa, josta oli purettua ja julkaisi erikoisia varoituksia tavarain puutteesta. Helmikuusta joulukuuhun v. 1916 liitto avasi 28 kauppa Parisissa ja 15 ympäristössä, joissa kauppoissa myytiin lähdeytettyä lihaa. Myynti tällä ajalla nousi \$6,500,000, puhdas voitto ollen \$700,000. Osuustoimintaliikkeitä rohdoskauppoja on myös avattu. Kansallisen ja piiriomien työ on suuresti lisääntynyt. Lyonissa esim. on allettu ainakin viisitoista uutta osuuskappaa. Sanomalehdet ovat täynnä osuuskappojen ilmoituksia. Edelleen Ranskan osuustoimintayhdistykset yleisesti ovat estäneet hintojen kohoamisen ja ovat avustaneet rahaintojen määräämistä. Lopun lopuksi osuustoimintayhdistykset ovat melkein yleisesti olleet vierailupaikkoja. Ranskan hallitus käsittelee osuustoiminnan suuret palvelukset, on jo hyväksynyt sille suotuisia lakeja ja edustajahuone-ajan äsken luovutti niille \$400,000 luottoa.

Saksa.

Saksan jako-osuuskuntien keskuksittuun kuului vuonna 1914 kaikkiaan 1,109 osuuskuntaa, v. 1915 niiden luku oli 1,079 ja v. 1916 vain 1,077. Nämä numerot osoittavat jakoyhdistysten luvun jatkuvaa vähentymistä. Vähentymisen johtuu siitä tosiseikasta, että Saksan osuuskunnat pyrkivät yhdistämään pienemmät kaupat suurempiin ja siten muodostavat laajempia alueita käsittäviksi yhdistyksiksi, jotka kykenevät käyttämään tehoisampia liiketapoja. Ensimmäisenä sotevuotena osuustoimintayhdistysten jäsenmäärä kohosi 130,000, toisena 200,000 ollen jäsenmäärä toisen sotevuoden lopussa 2,052,139. Keskusunionilla on voimassa työsuojeluseksten ammattiliiton kanssa, nimittäin leipurien ja kuljetustyöläisten. Sopiukset koskevat osuuskuntien palveluksessa olevien leipurien ja kuljetustyöläisten palkkoja ja työehtoja. Osuuskuntien keskuksittuun ja niiden työläisten väliset erimielisyydet ja riidat alistelevat sovintolautakunnalle, jossa on keskuksittuilla ja ammattiliiton kummallakin viisi edustajaa. Jako-osuuskuntien ja kaup-

pa-apulaisten järjestön välillä on myös voimassa työsuojeluseksten liikevaihto oli 86 miljoonaa dollaria, voitto kuusi miljoonaa dollaria, lisääntyen 10 miljoonalla dollarilla verrattuna edelliseen vuoteen. Liikkeen omien tuotteiden arvo oli \$20,500,000 ja se maksoi seitsemän prosenttia voitto-osuuksina. Tanskan kooperatiivisen unionin koko liikevaihto oli \$900,000,000 vuonna 1913, \$950,000,000 v. 1914 ja \$1,300,000,000 v. 1915. Maanviljelijäin osuustoimintaliikkeen tekivät liikettä \$1,210,000,000 arvoista, kulutusyhtiöt \$150,000,000, vakutuslaitokset viiden miljoonan ja pankit kolmen miljoonan dollarin arvoista.

Miksi herra Laukki väärensi Bogdanoffin?

Vuoden vaihteessa valmistui "Päivälehdessä" kirjapainossa teos, joka on tarkotettu "teoreettiseksi" ohjeeksi kaikille sosialistipuolueelta vastaan tappelulle "yksikertaisen" toiminnan miehillä. Teoksen nimi on "Teolliseen yhteiskuntaan" ja neuvotaan siinä kuinka tästä "teottomasta" yhteiskunnasta parhaiten voidaan vaeltaa syndikalistiseen departementti-paratiisiin.

Tämä teos oli kipeään tarpeeseen — ei työläisille, mutta teki jälleen herra Laukille.

Kun sanotti herra, suoritetuun Viaporin kapinan aikana Suomessa sen arveluttavan "monipuolisen" osansa, saapui tähän maahan, oli hänen, saadaksen jalansijaa järjestyneen työväestön keskuudessa, luonnollisesti koetettava esiintyä sosialistina. Yritys ruveta järjestöme ulkopuolelta käsin siinä hajanannasta syyntymään, olisi ratennut heti alkunsa. Siksi oli päästävää järjestöön ja saatava hankittuksi luottoa sen jäsenien keskuudessa.

Herra Laukki siis oli olevinaan sosialisti.

Tämä aikana suomensi hän m. m. A. Bogdanoffin "Taloustieteen oppikirjan." Vielä nelisen vuotta sitten hommasi hän siitä uuden painoksenkin.

Nyt ei kuitenkaan tämä teos enää sovi herra Laukin tarkoituksiin.

Se on hänen nähden tehnyt tehtävänsä. Se saattoi hänet työläisten keskuudessa taloustieteen "tuntijan" maineeseen — tottahan mies, joka oikein taloustieteen oppikirjan suomentaa, taloustiedettä ymmärtää!

Mikä siis on vika Bogdanoffilla, kun se niin pienessä ajassa kävi keltottomaksi herra Laukille?

Well, vika on yksinkertaisesti sen sosialistisudessa.

Se sosialistisuus oli välttämätön vielä askettain, kun herra suomentajalla oli luotava pohja sosialistisen työväestön keskuudessa suunnitelmilleen. Nyt kun tämän saavutetun luoton perusteella on tehtävä sosialismivastusta agitatoria, on juuri tämä kirjan sosialistisuus Laukin suunnitelmien tiellä.

Bogdanoff on tehnyt tehtävänsä ja Bogdanoff saa mennä!

Nyt oli muutettava uusi, suunnitelmiin sopiva "Taloustiede", ja niin herra Laukki "Päivälehdessä" kirjapainossa painatti "teoreettisen" osansa.

Tämä uusi "taloustieteen oppikirja" on väärin mainittu Bogdanoffin teoksista.

Mitä siinä on väärin? Kaikki ne kohdat, joissa puhutaan valtiollisen toiminnan välttämättömyydestä luokkatalouksessa.

Sillä luokkataistelun tämän puolen painostaminen on kaikkien maitten kapitalistien mielestä ollut työväenliikkeessä pelottavin puoli.

venäjällä esimerkiksi aikoinaan hallitukseen taholta koetettiin organiseraata työväestöä sellaisiin "taloudellisiin" järjestöihin, joilla ei olisi poliittista luonnetta. Sitä järjestämistyötä ohjattin suoraan santarimpäällikön virastoista. Se oli häätäjän taktiikka. Nähtiin, että työväestön nousua ei mikään voi estää ja niin koetettiin sitä ohjata vähemmän vaarallisiin toimiin, pelkäksi "taloudelliseksi toiminnaksi". Luonnollisesti ei tämä yritys voinut pitemmän päälle tuottaa hallituksen toivomia tuloksia. Se kääntyi sitä vastaan. Huolimatta siitä, että hallituksen agentit selittivät poliittisen taistelun olevan tarpeetonta, pakottivat kokemukset työväestön huomamaan sen välttämättömyyden. "Pelkkää taloudellistakin taistelua" käydessään sai työväestö näet niskaansa hallituksen sotajoukot, ei ollut phevapautta, ei kokoonnuttamisvapautta, ei painovapautta, nautti toimeen oikeus- ja eläkeläisiä, joiden rinnalla "166 nautti" on lasten leikkii. j.n.e Tämä kaikki opetti työläisille, että sen on pakko käydä taistelua poliittisista oikeuksista ja niin sen taloudellisetkin taistelut saivat yhä enemmän poliittisen luonteen.

Herra Laukki on meillä ottanut tehtäväkseen saada työläiset vakutetuksi siitä, että sillä ei ole mitään syytä ottaa osaa poliittiseen taisteluun, vaikka yksi toisensa jälkeen taloudellisesti taistelullekin välttämättömyydestä poliittisista oikeuksista riistetään pois työläisiltä. Poliittista tietä

vietään kokoonnuttamisvapaus, puhe- ja painovapaus ja sittenkin herra Laukki uskottelee työläisille, että mitään syytä taisteluun noidein poliittisten oikeuksien puolesta ei ole. Joukottain vangitaan työläisiä, mutta sitä huolimatta selittää herra Laukki, että taisteluun henkilöllisen vapauden puolesta ei työläisillä ole syytä. Kaikkennäköisiä kuristuksia keijä laaditaan työläisille, mutta herra Laukki selittää, että ei ole työläisillä syytä kiinnittää huomiota lainlaadintaan, vaan on jätettävä rauhaan ne voimakas-

kuksukset, joista noita lakeja saataa ja sen sijaan ryhdyttävä rahan-keräyksiin lojareille ja haikesi-ruukutuksiin, kun niiden lakien nojalla kapitalismi pusertaa sormiaan yhä lumemalle työläisten kurkkujen ympärille. Herra Laukki haluaa, että työläiset perenteisivät kuin koiria, joka puree kaikkia, jolla sitä on heitetty, mutta jättää heittäjän rauhaan. Ja se on varma, että herra Laukki ei jätä palvelustaan kapitalisteille tee ymmärtämättömyydessään.

Hän ymmärtää mistä on kysymys. Hän toimii suunnitelmallisesti. Bogdanoffin väärinnyksiin oli vain pieni osa siitä suunnitelmasta. Älköön käsitettävä sitä suuntakuperkeiksi. Herra Laukilla on "suuntansa" ollut selvillä. Se oli selvillä silloin, kun hän oli johdattamassa Suomen työläisiä Viaporin verilöylyyn, luikkien itse poliisimestariensa sinellien suojissa pois vaaran paikolta. Ja yhä suuremmille työläisjoukoille on viime aikoina täälläkin paljastunut herra Laukin todellinen "suunta".

Yhä suuremmat työläisjoukot alkavat käsittää, että tarkoaks poliittinen taistelu tässä maassa on tänä aikana kaikkienlaisen taloudellisen taistelun elinehto.

Silmiin aukeamista tässä suhteessa edistää osaltaan Bogdanoffin teos. Se selvästi osoittaa kuinka välttämätöntä työläisten on käydä taistelua poliittisellakin alalla, jos mieli päästä taloudellissakaan taistelussa e-teonpääni tai edes pitää puoliaan.

Siinä myönnettään, että pelkän taloudellisen taistelun avulla voidaan saada aikaan jonkunlaisia parannuksia työoloissa, työläisille edullisten taistelusehtöiden vallitessa. Mutta siinä samalla selitetään (sivu 418), että sellaisia parannuksia "ei voi pitää pysyväisinä": kapitalistit odottavat heille otollisen ajan tuloa, jolloin työmarkkinoilla työläisten käsiin kysyntä on vähäinen ja tarjonta päinvastoin suuri, uudestaan alentavat palkkoja, pitenevät työpäivää j.n.e, työläisten täytyy silloin joko taipua tai ryhtyä uuteen taisteluun aikana, jolloin olosuhteet ovat heille mitä epäedullisimmat, jolloin taistelun ehdot ovat heille mitä raskaimmat.

Näin Bogdanoff ja hän jatkaa edelleen:

"Kaikki tämä johtaa työläiset sellaiseen vakaumukseen, että on välttämätöntä saada lainsäädännöllinen varmistus heidän taloudellisesti taistelussa saavuttamilleen voitoille, että työsuhteita

vietään kokoonnuttamisvapaus, puhe- ja painovapaus ja sittenkin herra Laukki uskottelee työläisille, että mitään syytä taisteluun noidein poliittisten oikeuksien puolesta ei ole. Joukottain vangitaan työläisiä, mutta sitä huolimatta selittää herra Laukki, että taisteluun henkilöllisen vapauden puolesta ei työläisillä ole syytä. Kaikkennäköisiä kuristuksia keijä laaditaan työläisille, mutta herra Laukki selittää, että ei ole työläisillä syytä kiinnittää huomiota lainlaadintaan, vaan on jätettävä rauhaan ne voimakas-

kuksukset, joista noita lakeja saataa ja sen sijaan ryhdyttävä rahan-keräyksiin lojareille ja haikesi-ruukutuksiin, kun niiden lakien nojalla kapitalismi pusertaa sormiaan yhä lumemalle työläisten kurkkujen ympärille. Herra Laukki haluaa, että työläiset perenteisivät kuin koiria, joka puree kaikkia, jolla sitä on heitetty, mutta jättää heittäjän rauhaan. Ja se on varma, että herra Laukki ei jätä palvelustaan kapitalisteille tee ymmärtämättömyydessään.

Hän ymmärtää mistä on kysymys. Hän toimii suunnitelmallisesti. Bogdanoffin väärinnyksiin oli vain pieni osa siitä suunnitelmasta. Älköön käsitettävä sitä suuntakuperkeiksi. Herra Laukilla on "suuntansa" ollut selvillä. Se oli selvillä silloin, kun hän oli johdattamassa Suomen työläisiä Viaporin verilöylyyn, luikkien itse poliisimestariensa sinellien suojissa pois vaaran paikolta. Ja yhä suuremmille työläisjoukoille on viime aikoina täälläkin paljastunut herra Laukin todellinen "suunta".

Yhä suuremmat työläisjoukot alkavat käsittää, että tarkoaks poliittinen taistelu tässä maassa on tänä aikana kaikkienlaisen taloudellisen taistelun elinehto.

Silmiin aukeamista tässä suhteessa edistää osaltaan Bogdanoffin teos. Se selvästi osoittaa kuinka välttämätöntä työläisten on käydä taistelua poliittisellakin alalla, jos mieli päästä taloudellissakaan taistelussa e-teonpääni tai edes pitää puoliaan.

Siinä myönnettään, että pelkän taloudellisen taistelun avulla voidaan saada aikaan jonkunlaisia parannuksia työoloissa, työläisille edullisten taistelusehtöiden vallitessa. Mutta siinä samalla selitetään (sivu 418), että sellaisia parannuksia "ei voi pitää pysyväisinä": kapitalistit odottavat heille otollisen ajan tuloa, jolloin työmarkkinoilla työläisten käsiin kysyntä on vähäinen ja tarjonta päinvastoin suuri, uudestaan alentavat palkkoja, pitenevät työpäivää j.n.e, työläisten täytyy silloin joko taipua tai ryhtyä uuteen taisteluun aikana, jolloin olosuhteet ovat heille mitä epäedullisimmat, jolloin taistelun ehdot ovat heille mitä raskaimmat.

Näin Bogdanoff ja hän jatkaa edelleen:

"Kaikki tämä johtaa työläiset sellaiseen vakaumukseen, että on välttämätöntä saada lainsäädännöllinen varmistus heidän taloudellisesti taistelussa saavuttamilleen voitoille, että työsuhteita

vietään kokoonnuttamisvapaus, puhe- ja painovapaus ja sittenkin herra Laukki uskottelee työläisille, että mitään syytä taisteluun noidein poliittisten oikeuksien puolesta ei ole. Joukottain vangitaan työläisiä, mutta sitä huolimatta selittää herra Laukki, että taisteluun henkilöllisen vapauden puolesta ei työläisillä ole syytä. Kaikkennäköisiä kuristuksia keijä laaditaan työläisille, mutta herra Laukki selittää, että ei ole työläisillä syytä kiinnittää huomiota lainlaadintaan, vaan on jätettävä rauhaan ne voimakas-

kuksukset, joista noita lakeja saataa ja sen sijaan ryhdyttävä rahan-keräyksiin lojareille ja haikesi-ruukutuksiin, kun niiden lakien nojalla kapitalismi pusertaa sormiaan yhä lumemalle työläisten kurkkujen ympärille. Herra Laukki haluaa, että työläiset perenteisivät kuin koiria, joka puree kaikkia, jolla sitä on heitetty, mutta jättää heittäjän rauhaan. Ja se on varma, että herra Laukki ei jätä palvelustaan kapitalisteille tee ymmärtämättömyydessään.

Hän ymmärtää mistä on kysymys. Hän toimii suunnitelmallisesti. Bogdanoffin väärinnyksiin oli vain pieni osa siitä suunnitelmasta. Älköön käsitettävä sitä suuntakuperkeiksi. Herra Laukilla on "suuntansa" ollut selvillä. Se oli selvillä silloin, kun hän oli johdattamassa Suomen työläisiä Viaporin verilöylyyn, luikkien itse poliisimestariensa sinellien suojissa pois vaaran paikolta. Ja yhä suuremmille työläisjoukoille on viime aikoina täälläkin paljastunut herra Laukin todellinen "suunta".

Yhä suuremmat työläisjoukot alkavat käsittää, että tarkoaks poliittinen taistelu tässä maassa on tänä aikana kaikkienlaisen taloudellisen taistelun elinehto.

Silmiin aukeamista tässä suhteessa edistää osaltaan Bogdanoffin teos. Se selvästi osoittaa kuinka välttämätöntä työläisten on käydä taistelua poliittisellakin alalla, jos mieli päästä taloudellissakaan taistelussa e-teonpääni tai edes pitää puoliaan.

Siinä myönnettään, että pelkän taloudellisen taistelun avulla voidaan saada aikaan jonkunlaisia parannuksia työoloissa, työläisille edullisten taistelusehtöiden vallitessa. Mutta siinä samalla selitetään (sivu 418), että sellaisia parannuksia "ei voi pitää pysyväisinä": kapitalistit odottavat heille otollisen ajan tuloa, jolloin työmarkkinoilla työläisten käsiin kysyntä on vähäinen ja tarjonta päinvastoin suuri, uudestaan alentavat palkkoja, pitenevät työpäivää j.n.e, työläisten täytyy silloin joko taipua tai ryhtyä uuteen taisteluun aikana, jolloin olosuhteet ovat heille mitä epäedullisimmat, jolloin taistelun ehdot ovat heille mitä raskaimmat.

Näin Bogdanoff ja hän jatkaa edelleen:

"Kaikki tämä johtaa työläiset sellaiseen vakaumukseen, että on välttämätöntä saada lainsäädännöllinen varmistus heidän taloudellisesti taistelussa saavuttamilleen voitoille, että työsuhteita

vietään kokoonnuttamisvapaus, puhe- ja painovapaus ja sittenkin herra Laukki uskottelee työläisille, että mitään syytä taisteluun noidein poliittisten oikeuksien puolesta ei ole. Joukottain vangitaan työläisiä, mutta sitä huolimatta selittää herra Laukki, että taisteluun henkilöllisen vapauden puolesta ei työläisillä ole syytä. Kaikkennäköisiä kuristuksia keijä laaditaan työläisille, mutta herra Laukki selittää, että ei ole työläisillä syytä kiinnittää huomiota lainlaadintaan, vaan on jätettävä rauhaan ne voimakas-

VAPPU
ON NYT JO PAINETTU

ja menee parhaillaan si dottavaksi. Asiamiehet kiiruhtakaapa lähettämään tilauksianne.

Lasten Kevät

VALMISTUU SAMOIHIN AIKoihin

Viikon kuluttua ovat molemmat julkaisut valmiit asiamiehille ja tilaajille lähetettäväksi.

Lähetäkää tilaukset heti, että saatte julkaisut aikanaan.

Toveruudella, LIIKKEENHOITAJA.

West Berkeley'n MUSIIKIN HARRASTAJAIN MUSIKAALINEN ILLATSU SUNNUNTAINA T. K. 7 P:NÄ

OHJELMA:

- 1—MARSSI
- 2—IN THE VIKINGS DOMAIN Max von Lenz
- 3—JÄRJESTYNEIDEN MARSSI K. RAUTIO
- 4—LAULUN MA LOISIN (S. S. O. SEKAKUORO) A. Järnfeldt
- 5—
- 6—OI VIENOT TUULOSET Mendelsohn
- 7—AJAN AALLIQT A. Järnfeldt
- 8—EVENING IDYLS (S. S. O. SEKAKUORO) C. L. Barnhouse
- 9—HUMORESKE (Op. 101) A. Dvorak
- 10—KUPLETTI V. GUMMERUS
- 11—ILLAN SUU (Sekak. sov. K.R.) Hertz
- 12—VUSU VUSU (suom. K. L. sov. K. R.)
- 13—MARCH (Aida) Verdi
- 14—MASZKOWSKY SERENADE Maszkowsky
- 15—ORJAIN LAULU
- 16—BARRIKADEILLA Sov. K. Rautio

Esitellään 1-näyt. laulunäytelmä kansanlauluineen ja tanssineen:

"SAIMAA RANNALLA"
HENKILÖT:

- TAHVO, Peltolan isäntä O. POLLARI
- HELENA, hänen vaimonsa HILJA NIEMI
- VILHO, heidän poikansa O. TUOMALA
- INKERI, orpopyttö MISS MACRON
- PAAVO, renki E. LUOMA
- LIISA, piika OLGA ERICKSON
- LEENA, piika HILMA SAARI
- NILO, muonamies V. GUMMERUS
- RISTO, muonamies A. LEINO
- KALLE, muonamies A. WILEN
- PULS, korvanti J. PERALA

Talkooväkeä. Tapautuu Saimaan rannalla. Alkaa kello 4 iltapäivällä. TANSSIA Sisäänkäyntiä 35 senttiä

ENSILUOKAN KAUPPATAVARA

yleinen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto Tulkaa katsomaan, hromaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.

VAPPU

AMERIKAN SUOMALAISTEN TYÖLÄISTEN KEVÄTJULKAISU

Ilmestyy Toverin kirjapainosta maaliskuun lopulla.

Jo useana vuonna on Vapun painos loppunut kesken, vaikka sitä on vuosittain aina lisällytyin. Tänä vuonna koetetaan ottaa niin suuri painos, että se riittää. Mutta jotta voitaisi määrätellä painoksen suuruus suunnilleen siksi, mikä saadaan kaupaksi, pitäisi osastoilla saada ennakkotilauksia mahdollisimman paljon. Kun tilaukset tulevat konttoriin myöhään, on painoksen isontaminen mahdottona, sen vuoksi kehoitamme että kaikkialla otetaan ennakkotilauksia ja niiden lisäksi tilataan joku määrä sellaisen varalta, jotka eivät ennakoita tilaa.

Vappu ilmestyy kyllin ajoissa, joutuakseen huhtikuun alkupäivinä tilaajilleen. Kirjoittajista mainittakoon seuraavat, joita on jo tähän mennessä saapunut kirjoituksia: A. B. Mäkelä, M. Hahl (kirjoituksia ja runoja), F. J. Syrjä, Kalle Rissanen, Sulo Syvänen, A. Salmi, Lydia Ahola, Arvid Nelson, W. N. Reivo, Heikki Juntunen. Ja niiden lisäksi on vielä luvassa kirjoituksia lukuisilta täkäläisiltä kirjoittajilta ja runoilijoilta.

Erikoisesti mainittakoon parista mielenkiintoisista kirjoituksista: Karl Kaustyn, Vappu ja taistelu militarismia vastaan; sekä Nikolai Leninin, Venäjän sosialistihallituksen kaikkialla huomiota herättäneen pääministerin selostus sikkäläisestä tilanteesta, vallankumoukselliseen kuluista, tarkotuksista ja puolueuudostuksista. Kumpikin kirjoitus käsittää lähelle parikymmentä sivua.

Kuvituksista huolettavat K. A. Suvanto, Arvid Nelson ja F. W. Johnson, viimeainittu piirtäen m.m. kansikuvan.

Asiamiehet ja osastot! teistä riippuu, voidaanko Vappua myydä tänä vuonna 15,000 kappaletta. Sitä olisi nyt myytävä paljon, sillä kustannukset ovat korkeat. Hintaa ei kuitenkaan entisestään kohoteta, vaan myydään julkaisua 50 sentillä. Asiamiehille annetaan 20 prosenttia, tilauksista vähintään kymmenen kappaletta 25 prosenttia, kun raha seuraa mukana.

(Jotka eivät ole vakinaisia asiamiehimme, tulee rahan seurata tilausta. Asiamiehet saavat 20% alennukseen.

TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

Allekirjoittanut tilaa _____ kpl. VAPPU 1918. Rahaa seuraa mukana \$ _____

Nimi _____

Osoite _____